

{ אז נדברו }

פרשת תזריע מצורע תשפ"ה | גליון מס': 688 | לסדר: "יום בשורה הוא ואנחנו מחשים?!"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

אנחנו זקוקים למעט 'מצלצלים'
לקראת הדפסה מחודשת של הספר
'המסולאים בפד' - תורה,

לקראת חג השבועות.

התקבל מידע מהימן שישנם אנשים
שיוע להם כסף מיותר!!! ואליהם אנחנו
פונים... נא להסדיר את העניין בהקדם

©

(פירוש האפסוריות כמפורש למטה)

רוצים להיות שותפים

בהוצאות העלון?

בבנק: בנק פארי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

חיפוש נרחבים אחרי... לא מוצאים אותי... נאבדתי לעצמי...

בשכונה שלי ישנו בחור בן עליה וירא שמים שיש לי קשר איתו... בין הזמנים יוצא לנו לשוחח הרבה... כמובן שאנחנו מדברים רק בנושאים של עבודת ה' ודקדוק הלכה... כי... אי אפשר לדבר איתו על נושאים אחרים!!! כי באמת כל כולו תורה ועבודת ה' ולא מעניין אותו כלום חוץ מזה!!! (לא אני... אני מדבר גם על פוליטיקה ועל החסה שבשטחים... אבל לא איתו...) יום אחד שנינו סיימנו שחרית בשטיבלאך באותה שעה ויצאנו יחד לרחוב... והיה לי חשוב לדבר איתו על איזהו נושא... (עוד מעט אני גם אגיד לך מה הנושא...) ואני מתחיל לדבר איתו בענייני עבודת ה'...

ואז לפתע הוא עוצר אותי!!! רגע... אי אפשר לדבר כאן! יש פה פח!!! נכון... הוא צודק... באמת יש פה 'צפרדע' ועל פי הלכה אסור לדבר כאן ד"ת... 'והיה מחניך קדוש'!! טוב... אני שותק עד... עד שנעבור ד"א ממקום שכלה הריח... סו"ס עברנו את הפח, ואז אני ממשיך...

לא חלף דקה וחצי... ואני שוב רואה שהוא לא מרוכז... הוא לא איתי... אני שואל אותו: מה יש?? הטלית שלך... מה הטלית שלי?? הטלית שלך נגררת על הרצפה... (יצאתי מהשטיבלאך עם הטלית עלי)

אה... טוב... אני ארים אותה... (ואז הוא הסביר לי: שהוא הסתפק האם יש דין תוכחה בכלא דברים או לא ולכן הוא היה מהורהר) טוב... הרמתי את הטלית... העיקר שתהיה רגוע... ותתן לי כבר לדבר... אני ממשיך לדבר... ולא חלף חצי דקה והוא שוב...

שוב הוא עוצר אותי... שוב פח!!!

בטח... מאז הספקנו לצעוד 50 מטר ואז הספקנו כבר להגיע לפח השני... שוב אני שותק!!! בטח... הוא צודק... אסור לדבר ד"ת ליד פח... סו"ס עברנו את הפח השני, ויאלא... תן לי כבר לסיים את המשפט... אני כבר שלוש פעמים מתחיל וכל פעם אתה עוצר אותי... **פעם אחת** בפח הראשון... **פעם שניה** עם טלית... **ופעם שלישית** עם הפח הבא... ומה מהר כי עוד רגע אנחנו כבר בפח השלישי... טוב... אני ממשיך לדבר... **ולפתע שוב!!! שוב אני מרגיש שהוא לא איתי...** נו... מה יש עכשיו? תשמע... יש פה מיכל גניזה ממול, ואני רואה שהוא התמלא על גדותיו ויש פה פרשת המן ושירת הים זרוקים על הרצפה ואי אפשר להמשיך ככה ללכת בשאט נפש... צריך לאסוף את זה... זה!!! כעת איבדתי אותו לגמרי... אם הוא עכשיו הולך להרים לי את כל הגניזה אני אשאר פה איתו עד תמיד של בין הערביים... אמרתי לו: רגע רגע רגע... אתה רוצה להגיד לי שכל פעם שאתה רואה גניזה על הרצפה אתה הולך ומרים אותה? הוא עונה לי: יש לי ברירה... הלוואי!!! הלוואי ותפטר אותי!!! נראה אותך פוטר אותי מלעבור ליד כתבי הקודש שמונחים בבזיון על הרצפה ולהמשיך הלאה... ניסיתי להתנווכח איתו... אבל הוא הראה לי בקיאות בנושא הזה... פה כבר לא יכולתי!! בשלב הזה התעצבנתי!!!

שלא תבין... לא התעצבנתי עליו... התעצבנתי בעיקר על עצמי!!!

כי... כי לאורך כל הדרך... מכל המכלול של ההתנהלות אני מזהה אצל הבחור הזה משהו לא תקני!!! קח רק התיאור הקצר הזה שתיארתי לך איך שכל 30 מטר הוא מוצא משהו אחר שצריך לעשות ע"פ הלכה... תסכים איתי שמהו פה לא תקני בהתנהגות!!! דא עקא: ש... שמה לעשות... הוא צודק!!! לא תפסתי אותו על טעויות!! בכל פעם שהוא עצר אותי, הוא בסוף צדק!! גם בפח הראשון, גם בפח השני, גם בטלית, וגם בגניזה... לא היה משהו שהוא עשה שיכולתי להגיד לו: שזה סתם חומרה מיותרת!! ואתה סתם נתקע!! לא!! הוא היה מנומק עד הסוף... ולא יכולתי להתנווכח איתו... אבל עדיין!! בסיכום של המכלול הכללי ברור שמהו פה לא תקני...

זה עיצבן אותי: משהו פה לא נכון!!!!!! השאלה מה??

ועכשיו!!! אחרי שהסברתי לך מה עיצבן אותי בדרך חזור איתו מהשטיבלאך... אז אני אשלים לך את התמונה... כי למעשה הסיפור לא התחיל כאן, זה כבר התחיל בשטיבלאך... הסיפור התחיל מזה שאני הגעתי לשטיבלאך בשעה יחסית מאוחרת... (לפני סו"ס ש השני... סו"ס זה היה ערב פסח) ושמתי לב שכל פעם שאני מגיע לשטיבלאך הוא כבר שם... והבנתי שהוא כבר פה הרבה זמן... ראיתי שהסידור שלו כבר הרבה זמן אוחז ב'אמת ויציב'... בקיצור: מהר מאוד קלטתי שמדי בוקר הוא 'מסתובב' סביב עצמו בשטיבלאך יותר משעתיים... והוי הוי... זה בבת אחת שאב אותי אחורה... יש לי בזה ניסיון אישי מהעבר... בתקופות ההבשלה שגם אני הייתי כזה...

ובכן: תנשום כעת נשימה עמוקה!!! ואני אתאר לך הכי קצר שיכול להיות איך זה עובד אצלו... ובכן: עקרונית, מיועניו קם מוקדם בבוקר והוא מתחיל את שחרית בשעה שבע בשיבה, אבל!!! באמצע ברכת ק"ש הוא פתאום עזב והלך לשטיבלאך... ולמה? כי אני כבר רואה שאני לא אספיק להתחיל שמו"ע יחד עם הציבור... ובש"ע כתוב להדיא שכדי להתפלל במנין, צריך **להתחיל** שמו"ע ממש עם הציבור (בין הייתר מהסיבה שאסור **להצטרף** לשמו"ע עם הציבור רק אם אתה יכול לסיים לפני קדושה ומודים א"כ התחלת יחד איתם...) לכן באמצע ברכת ק"ש הוא כבר התקפל ושם פעמיו לשטיבלאך... אבל מה אתה חושב... גם כשהוא הגיע... בסוף הוא הפסיד את המנין... ולמה? לא בגלל שהוא איחר... אלא כי מישהו מהמנין הקודם האריך בשמו"ע ולכן ידידו לא יכל להיכנס פנימה לחדר התפילה כי אין עוברין כנגד המתפללים... ועד שאותו אחד סו"ס גמר שמו"ע... הם כבר היו בחזרת הש"ן... אז הוא הפסיד גם את המנין הזה... (אה... מה תסען: יכולת להתחיל שמו"ע בחוץ...? לא!! שם יש בעיה כי קי"ל ש'לעולם יכנס אדם שיעור שני פתחים ואח"כ יתפלל'!!! אי אפשר להתפלל בפתח...) חכה... לא סיימנו... טוב... אז הוא לקח גמ' והסידור פתוח ב'אמת ויציב' והוא מחכה למנין השלישי, אבל עד שכבר הגיע המנין השלישי... הוא נצרך לנקביו... **ההמשך בעמוד 3-4 בגליון זה...**

ואהבת לרעך כמוך - ברור לו מיתה יפה.

השיר המוכר בספרית העומר שכולנו מכירים מהדגן: אמר רבי עקיבא, ואהבת לרעך כמוך - זה כלל גדול בתורה!!!

אבל!!!! למרבה האבסורד... אתה יודע מה חז"ל דורשים מהפסוק הזה?? ואהבת לרעך כמוך - ברור לו מיתה יפה!!!! מדובר ביהודי שנתחייב מיתה ב"ד... וצריך לסקול אותו באבנים... וכאן מגיעים חז"ל דורשים 'ואהבת לרעך כמוך'!! אנחנו מחויבים לשקוד ולברור לו מיתה יפה!!!! שהמיתת ב"ד בצורה הכי מוכבדת והכי פחות מצערת... (שלא ישלחו אותו מגובה יותר מיד כי זו מיתה מנוולת... ושלא יהיה יותר מיד נמוך כי אז זה יהיה איטי וצער אדומה יותר)

ואת זה מאיפה לומדים?? מ-ואהבת לרעך כמוך!!!! אתה קולט?? אני תמיד ידעתי ש'ואהבת לרעך כמוך' זה פסוק שכולו לבבות וחיובים ונשיקות לעם ישראל... אין חרדים אין חילונים כולנו יהודים... אבל לא!!!! דווקא חז"ל פגשו את אהבת ישראל במקומות הכי מדממים!!!! מול יהודי שנתחייב מיתה ב"ד... וגם אחרי שאנחנו הורגים אותו ממקום של 'בערת הרע מקרבך' עדיין אנו מחויבים כלפיו בדיקה של ואהבת לרעך כמוך...

אמרתי את הורט הזה באיזשהו מקום... ובזוית העין ראיתי שם יהודי פשוט שמחייך במירות... אח"כ הוא ניגש אלי ואמר לי: שתהיה לי בריא!!!! סו"ס כבר התרגשתי לשמוע איזה ליטאי קשוח שמוכן להכיר באהבת ישראל... לאהוב כל יהודי כמות שהוא... אבל איפה... מהר מאוד קלטתי שהשמועה שלי הייתה מוקדמת... כי פתאום אני שומע שאתה מוכן לאהוב אותי רק בדרך לגירודם. אתה מוכן רק להרוג אותי באהבה ישראל... הוא סיים ואמר לי: איזה גאון אתה... איך הצלחת לקחת גם את הפסוק הכי מפורש בתורה 'ואהבת לרעך כמוך'... גם את זה הצלחת לקחת לאן שאתה רוצה... להרוג באהבה??

יש לציין שקבלתי את התוכחה!!!! בינינו... הוא צודק... תסכים איתי שכר"ע אמר לתלמידיו ואהבת לרעך כמוך זה כלל בתורה הוא לא התכוון שמהיום תהרגו באהבה... הוא התכוון לאהבת ישראל באמת... אז היה מקום מסוים לתוכחה שלו... אם כן!!!! אותו יהודי לא הבין לאן חתרתי!! טמון פה עומק עצום ונפלא!!!! זה שחז"ל פוגשים את 'ואהבת לרעך כמוך' גם במחזות הכי עגומים של אדם שחייב מיתה ב"ד... מה טמון בזה?? שאהבת ישראל זה לא סוג של מצב רוח... זה לא עוד איזה ריגוש חיובי של עגלונים... כולנו באחדות ובאהבת ישראל... לא!! זה לא חובבני!!!! אהבת ישראל זה ערך אבסולוטי!!!! יהודי זה אובייקט אלוהי שאני מחויב אליו!!!! מחויב להכיר בו!! אני מחויב סנטימנטים אליו כי הוא ערך קדוש מצד עצמו!!!! גם מרן ר' אהרן מבעלזא זיע"א... עם כל הכבוד לקדושתו הנוראה... עיקר המעלה שלו הייתה שהוא יהודי!!!! (כי אם הוא לא היה יהודי אז מה יש לרשב"ע מהגני הכי קדוש???) אה. הרי לא חסרים יהודים שלמרות שהם יהודים, הם לא התקרבו לקרסולים שלו... נכון!!!! אבל אז מה... בסוף ר' אהרן מבעלזא... הנקודה הכי בולטת זה שהוא היה יהודי!!!! וממילא על אותו משקל לצד ההפוך... היהודי הכי גרוע בעולם... בסוף הוא יהודי!!!! וכמו שאני מחויב לר' אהרן מבעלזא בגלל ש... שהוא יהודי (צדיק) באותה מידה אני מחויב לברור מיתה יפה ליהודי הכי טמא... כי נכון שהוא חוטא... אבל... אבל פורט, הוא יהודי!

זו ההההנקודה של 'ואהבת לרעך כמוך'!!!! להבין שיהודי זו קופסת שחורה של אלוקות! זה חוצה מגורים וחוצה כל הבנה. זה בן של ה'... מה שבטוח: אני אוהב אותך... האמת שאתה קצת מעצבן אותי. אבל אתה בן של ה' איך אפשר לירוק עליך... לא קל להסתדר עם אחים... אבל אנחנו בנים משותפים של ה'...

העצלנים הקדושים שלא יודעים להעריך את עצמונם...

יצא לי לדבר עם בחור על התמודדויות ומאבקים בשמירת עיניים ובקדושה... הוא כמוהו היה עסוק במעידות שלו ואני מיקדתי אותו מול ההתגברויות המוצלחות שלו... ואז הוא אומר לי באכזבה: תשמע... קשה לי לומר על עצמי שאני מתגבר... אני בעיקר בורח וחומק... בעיקר נמנע... יש כל מיני מקומות מועדים או סיטואציות מסוימות שאני יודע שאני עלול להגיע שם להסלמה רוחנית ולכן אני מעדיף לשמור מרחק!! אני בעיקר עסוק לא לעורר את הדוב ולא להגיע בכלל למצב של מאבק... אבל ברגע שתכל'ס מגיע איזשהו ניסיון... ברגע שמתחילה דרמה ומאבקים... אז עפעס... זה לא חלק... זה ודאי לא התגברות הרמטית... והמשפט הזה הוא טעות!!!! פשוט טעות!!!!

מצאתי משנה במסכת כלה שכתוב בה משפט מבהיל: ר' אחאי ב"ר יאשיה אומר: כל הצופה בנשים סוף בא ליד עבירה, וכל המפנה את עצמו מן העבירה ולא עשאה, אפילו הוא ישראל, ראוי להעלות עולה ככהן גדול, שנאמר 'וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות', וכל מי ששם עצמו עצל מן העבירה בעולם הזה ולא עשאה, נהנה מזיו השכינה לעולם הבא, שנאמר ויהיו את האלהים ויאכלו וישתו.

האם הבנת מה כתוב כאן?? אני אסביר: (כי במכילתא זה גם כתוב... עם הוספה קטנה שמסבירה) במתן תורה היה פחד להתקרב!! משה רבינו מזהיר את עם ישראל השמרו לכם עלות בהר וגו' בקצהו!! כולם רועדים מפחד ומתרחקים... תכל'ס... הגיע ה' בסיון וצריך קצת לבנות מזבח ולהקריב... מי יקריב?? מי יזכה להיות זה ש-כן נכנס במקום שהזהירו שלא תגע בו יד כי סקול יסקל?? היינו מצפים שמשנה רבינו יקרא לזקני ישראל... אבל לא!! וישלח את נערי בני ישראל!! משה רבינו מזמין את הנערים!!!! שהם!!!! הם יעלו עולות... הם יזכו שלמים לפני ה'... (הם אלו שלדורי דורות אנחנו אומרים עליהם "עולות תמיד העשויה בהר סיני לרחי ניוח") מה יש באותם נערים?? במה זכו אותם נערים להיות מיוחסים יותר מהזקנים??

וכאן מגיע המדרש (פסיקתא רבתי) ואומר לנו משפט שכמדומני שחובה לשנן אותו: ואל אצילי בני ישראל לא שלח את ידו!!!! אל תקרי אצילי אלא עצלי!!!! מכאן שכל מי ששם עצמו עצל מן העבירה בעולם הזה ולא עשאה זוהי ונהנה מזיו השכינה שנאמר: ואל עצלי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלוקים...

שים לב: להיות עצל מן העבירה!!! מה פירוש להיות עצלן מן העבירה?? מילא לברוח מעבירה... להתגבר ולא לחטא... אבל להיות עצלן מן העבירה?? מה זה??

אבל בשבילי (ובשביל עוד כמה כמוני) זו בכלל לא שאלה... אני מבין מצוין מה זה להיות עצלן מן העבירה... אין לי כח לריב עם היצר הרע... לא מתחשק לי להתעמת איתו ולכן אני מתרחק מקו העימות!!!! ואני עושה את זה נטו משיקולים אישיים... אין לי כח לעימותים...

אז זהו!! שהקב"ה מגיע ואומר: כן כן... בדיק על זה דברתי!! לא בקשתי ממך להביא לי ביצועים מרהיבים בכל מחיר... על זה אני מדבר: על עצלי בני ישראל!!!! מי שמתעצל מלעשות עבירה!! זה הדבר!!!! ובינינו לבין עצמנו... אין לנו הערכה לזה...

אם תשים לב: מתי אתה מצליח להעריך את עצמך?? כשהיה לך ניסיון קשה והתגברת בחירוף נפש!! אז כמוהו שכל הכבוד... וכמוהו שצריך להיות תמיד ערוך להסלמה כזו ולעמוד בניסיון... אבל צריך לדעת שההתגברות האידיאלית שעליה הקב"ה משתבח בך זה דווקא ההתגברות המינורית והשקטה של 'עצלי בני ישראל'!! להתעצל מן העבירה!!!

תעביר לנגד עיניך כמה מקומות היית רוצה ללכת וכמה דברים היית רוצה לעשות ואתה נמנע רק בגלל שאתה יודע שזה לא יעשה לך טוב, ואתה מעדיף להימנע מעימות מול היצר הרע... אז זהו!!!! שעליך משה רבינו מצביע וקורא 'וישלח את נערי ישראל ויעלו עולות',

העצלות הזו מן העבירה, היא האידיאלית ביותר והיא נחשבת אצל הקב"ה יותר מהכל...

כן... אני לא חושב לרגע שאני אצליח לגרום למישהו להעריך את עצמו בגלל זה כי סו"ס להתעצל מן העבירה זה אף פעם לא יהיה משהו שיגרום לי להעריך את עצמי... כי עצם המפגש המביש הזה שלי מול עצמי... שדבר ראשון: יש לי שייכות עם עבירה!!! ודבר שני: הדרך האידיאלית שלי להילחם בה זה באמצעות עצלות שאני פשוט נמנע מחיכוכים... אז אני כבר פוגש את עצמי בשתי נקודות חולשה... חולשה אחת: שיש לי שייכות עם חטא... והחולשה השנייה: שאני לא מרגיש מספיק חזק להילחם אלא חלש שנמנע... (זה כמו אחד שלא ניגש למבחנים, למה?? משתי סיבות: גם כי הוא מפחד שהוא לא ידע... וגם בגלל שהוא רועד מפחד לפגוש כשלון... השילוב של שני הפרטים האלו גם יחד לא מוסיפים לו בטחון עצמי רב כידוע ליודעי חן)

אז זהו!!! שאתה אולי לא מרגיש חייל מצטיין עטור במדליות נצחון... אבל לא אתה קובע... הרבש"ע קובע... והוא יתברך רוצה דווקא את זה!! סו"ס כי הוא ידע יצרנו... ה' ברא אותנו עם יצרים והוא רוצה אותנו עם זה... וזה לא פשלה!! והוא בסה"כ רוצה שתהיה מוצלח!! שתהיה בן אדם חכם שיועד להיות מחושב ולהימנע מלהיכנס לבזבז... ה' לא מחפש קונצנים!!! ה' רוצה 'ילד גדול' שמבין עניין...

בערך פעם או פעמיים בשבוע אני מקבל טלפון מבחור שמספר לי כמה טובא ומשחיתים הוא מוריד לעולם... והוא צריך לעשות תעניות כדי לכפר על זה... ואני בקנאות מסביר לו שנכון!!! הורדת המון טובא לעולם... אבל מה עם הקדושה?? אתה יודע כמה קדושה הורדת לעולם?? הרי על כל מעידה רוחנית כמה פעמים התגברת... כמה פעמים 'פנית את עצמך מן העבירה ולא עשית?? כמה פעמים כן השתדלת לשמור על העיניים עד שנפלת... אתה יודע כמה קדושה הורדת לעולם?? אתה יודע כמה צחצחות קדושים ניקית בעולם והברקת ותקנת את נפשך ורוחך מכל סיג ופגם ונטהרת והתקדשת בקדושה העליונה...??

אני רוצה שתבין: כשיש לך מעידה רוחנית... אתה בהחלט ממלא את העולם בטומאה... אבל כשאתה כן מתגבר... אתה מנקה לא רק את הטומאה שלך אלא של עוד הרבה הרבה יהודים אחרים שמלכלכים את העולם וליידער... הם לא יודעים להוריד את המים... הם לא יודעים לנקות... וכשאתה ב'עצלות' שלך מן החטא מטרה את העולם ואתה גורף גם את הלכלוך שלהם... זה בדיק מה שכתוב: 'וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות'!! משה רבינו שלח כמה בחורים 'עצלנים' מחטא... שהם בסה"כ משתדלים להימנע מעימותים... והם אלו שזכו ליוראו את אלוהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר, כן, היו שם מאבקים של סל ומגרפה וטיט... אבל אח"כ הם ניקו את זה כעצם השמים לטוהר והם עשו את העבודה בשביל כל כלל ישראל... הההלו... קצת הערכה לעצלות של דורנו... קצת הערכה למי שמוכן להישאר משועמם בדורנו... עיני ישראל נשואות אליך...

(המשך-) לא להיאבד בתוך עבודת ה'...

(המשך מעמוד 1-) אמנם הוא יכול לשהות עצמו כשיעור הילוך פרסה אבל קיי"ל שלכתחילה לא... אז הוא חלץ תפילין, ויצא וחזר... ועד אז הוא הפסיד גם את המנין השלישי וכעת הוא ממתין למנין הרביעי... ואז סו"ס הוא כן התפלל שמו"ע, אבל!!! אבל רגע... הוא הפסיד קדושה... וכידוע: ש'קדושה' דוחה אפילו תפילה במנין... וכעת הוא ממתין למנין החמישי...

בקיצור: אני מקווה שהבנת פחות או יותר את השפראק... הבן אדם מוצא את עצמו מידי בוקר 'מטייל' ממנין למנין... פסוד"ז במנין הראשון, יוצר אור במנין השני... וכן הלאה וכן הלאה...

ואני כעת שואל אותך בשם השכל הישר: בינינו זה תקני או לא תקני?? התשובה היא חד משמעית: לא!!! **משהו פה לא נכון בהתנהלות!!!** תפילת שחרית לא אמורה להיראות ככה!!! לא לזה התכוין הרבש"ע... דא עקא!!! שנראה אותך מתווכח איתו... תנסה להוכיח לו שהוא טועה... תשמע לי... כמו חבר... אל תתחיל איתו! כי הוא יוציא אותך קטן!!!

הוא בקי בהלכה הרבה יותר ממני וממך... אם תתווכח איתו הוא יוכיח לך שאתה עובר יום יום על דינא דגמ' ואתה תגיד טוב טוב טוב ותלך...

זה מה שמטריף את דעתני!!! כי ברור לי כשמש בצהרים שמשוה פה לא תקני!!! ואני לא מצליח להסביר למה... אתה קולט את הבעיה שלי?? נכון שברגע הראשון... כשהתחלתי לתאר את הבחור הזה, אתה בטח חשבת שאני מדבר פה על בחור כפייתי עם נערווען שתקוע פה בגלל שהוא נוטל ידיים מאה פעמים וחוזר על פסוקים... אז זהו שלא!!! בחור כפייתי יודע יותר טוב מכולם שיש לו בעיה... אבל כאן מדובר בבחור בריא בנפשו! בחור לעניין! והוא בסה"כ ירא שמים בלי עיגולי פינות! והוא בקי בהלכה קצת יותר ממני וממך!!! והוא פשוט צמוד ל'חוק'!!! והוא אמר לי בשיא הכנות: אין לי בעיה... אני לא מרובע... תסביר לי למה אני לא צודק ואני אפסיק... אבל תסביר! תנמק!!! תוציא לי היתר להתחיל שמו"ע שלא עם הציבור. תוציא לי היתר לעבור כנגד המתפללים

בקיצור: על הנושא הזה יש לי הרבה ויכוחים איתו... ולא מצאתי קצה חוט... לא הצלחתי למצא את הנוסחה מה פה לא נכון... עד!!! עד שהגיעה אותה יציאה משותפת מהשטיבלאך כפי שתאירתי בתחילת המאמר... ואז צעדתי יחד איתו 300 מטר!!! ולאורך ה-300 מטר הוא עצר אותי כמה וכמה פעמים... פעם זה אודות הפת, ופעם טלית ואח"כ גניזה... ואח"כ היה גם עזוב תעזוב עמו, והשבת אבידה...

ו... ופה!!! פה הוא הצמיד אותי לאיזשהו פינה ש... שהופ!!! פתאום הבזיק לי איזה אלומת אור... פתאום עליתי על קצה חוט... זה קרה בשלב שהוא נעצר לי מול הגניזה והתחיל לאסוף לי את השיימס... ואז אמרתי לו: רגע רגע... אתה רוצה להגיד לי שכל יום אנשים זורקים פה גניזה... ואתה עוצר פה ואוסף?? הוא אומר לי: כן!!! יש לי ברירה??? ואז הוא לפתע התריס בי: רגע... למה שאתה תתקיף אותי, אולי אני

אתקיף אותך: תגיד לי: איזה היתר יש לך לעבור כאן כל יום ולראות עשרות דפי גמ' וחצאי סידורים זרקים על הריצפה ולהמשיך הלאה?

יש היתר בעולם לראות כזה ביזיון כתבי הקודש ולהמשיך הלאה?

התחלתי לגמגם: אא... אהמ... אתה שואל מה ההיתר שלי? אהההמ...

בעצם... בעצם אתה צודק... אני לא יודע מה לענות לך... אין לי תשובה!!!! אבל... אבל האמת היא ש... **ש... שאני פשוט ממהר!!!!!!**

תבין: תמיד כשאני עובר פה... אני תמיד בדרך לאיזשהו מקום... ולכן ע"פ רוב אני בכלל לא רואה את הגניזה כי אני עסוק בעולם שלי... וגם אם אני כן רואה... פשוט אין לי זמן... אני כעת באמצע!! באמצע ללכת לאיזשהו מקום... הוא התחיל לצחוק... והאמת היא שגם אני צחקתי... כי שנינו הבנו ש'אני ממהר' זה לא תירוץ!!!! אז מה ואתה ממהר... וכי יש היתר לא להתפלל שחרית כי אני ממהר לעבודה... (יש היתר לחלל שבת כי אחרת אני אפסיד יום עבודה... אם צריך לעשות פוס בגלל ידישקייט עושים ויהי מה!!!) אבל תוך כדי שאני צוחק על עצמי... פתאום קבלתי פלעש!!! פתאום הרגשתי לראשונה שאני מתחיל לנגוע בנקודה!!! אמרתי לו: תקשיב: אני מתחיל להבין מה ההבדל ביני לבינך... לשנינו יש את אותו שמונה עשרה!!! מול שנינו יש פח ברחוב!!! מול שנינו יש מיכל גניזה!!! שנינו גם צריכים להתפלל תפילה במנין, הנתונים שלך ושלי הם אותם נתונים!!!!

אבל בכל זאת מה ההבדל?

כשאני הולך ברחוב!! חוץ מהפח... חוץ מהטלית הנגררת, חוץ מהגניזה, יש פה עוד משהו!!!!!! **יש פה אותי!!!!!!** גם אני נוכח כאן חוץ מהפח חוץ מהגניזה... וכשאני החלטתי לצאת כעת לרחוב כנראה **שאני** רוצה איזה משהו... כנראה שאני בדרך לאיזשהו יעד... וממילא כשאני הולך ברחוב... בראש ובראשונה **אני עם עצמי!!!** (עכשיו: מי זה עצמי... זה עוד שאלה... יכול להיות שאני שקוע בלימוד ויכול להיות שאני שקוע בשטויות, זה כבר לא משנה... הצד השווה שביניהם שאני עם עצמי, ומי שזה יהיה ה'עצמי' הזה) ולא רק שאני עם עצמי... יש לי גם הלו"ז שלי... את המסלול שלי לאן פני מועדות... (ושוב: לאן פני באמת מועדות? זה שוב אותו עניין... יתכן שאני הולך כעת לפדיון שבויים, ובאותה מידה יתכן שאני הולך כעת לעשות חיש ג'ד או מסלול ביהודה... זה לא משנה... אני כעת הולך לאיזשהו מקום שאני רציתי ללכת לשם...) רק מה? תוך כדי שאני עם עצמי!!! ועסוק בללכת לאן שאני רוצה... פה ושם קופצים לי בזוית העין כל מיני דברים מסביב... רגע אחד הפח קופץ לי מול העיניים... גם הגניזה מידי פעם מהבהבת לי... לפעמים יש גם השבת אבידה שמחייכת לי מהצד... אבל כל זה מגיע לי מסביב!!! כי... כי סו"ס יש פה גם אותי!! סו"ס גם אני כעת נוכח כאן ואני כעת באמצע החיים...

עד כאן אני!! כעת נעבור אליך...

כשאתה??!! כשאתה יוצא לרחוב... אתה מסתכל על כל העולם כמו איזה נסח טאבו של חלוקת מגרשים תורניים!!! אתה רואה מול העיניים שלך מלא מלא טרסות הלכתיות!!! וכל חמש מטר נגמרת הלכה אחת ומתחילה הלכה אחרת... לדוגמא: אני הולך איתך ברחוב... אני מצדי כעת עסוק בלפטפט איתך... אני כעת עסוק איתך/איתי/איתנו...

ואילו אתה??!! אתה רואה מול העיניים שלך מפה אחרת לגמרי...

בעשר מטר הראשונים ראית פח!! אחרי שנגמר הפח... כעת ראית את הטלית שלי נגררת!! אח"כ ראית פח שני, ואח"כ ראית גניזה... אתה מצידך מסתכל על העולם כמו רצועות הלכתיות!!! תבין: כשאני הולך ברחוב!!! אני עם עצמי!!! מידי פעם צצים לי כל מיני הזדמנויות הלכתיות... אם זה פחים, אם זה שילוח הקן, אם זה עזוב תעזוב... אבל כשאתה הולך ברחוב... אתה מצידך לא קיים... רק מה???

תתי חלקה הלכתיים!! אתה מסתכל על החיים כמו עורך דין לענייני מקרקעין... כל החיים זה מלא מלא מגרשים הלכתיים צפופים!!! כשאתה מגיע לשחרית... אתה מצידך פוגש פה עשרים רצועות הלכתיות צפופות... יש רצועה של תפילה במנין, וה'בר מצרא' שלו זה 'אין עוברים כנגד המתפללים', ואז יש לו 'קרן זוית' בהתנגשות עם בל תשקצו... ולך לא נותר אלא לעשות שלום ולשרטט את מיצרי ה'שדות', איפה מסתיימת ההלכה הזו ואיפה מתחילה ההלכה השניה... וההההלו... איפה אתה פה בסיפור??? הבנתי שתפילת שחרית זה סידרת הלכות שצריך לקיים אותם... אבל איפה אתה ממוקם שם?? אז זהו!!!

אני אגלה לך סוד: כשאתה מגיע להתפלל שחרית, אליבא דאמת הרבש"ע לא רוצה ממך לא תפילה במנין, ולא קדושה ולא פסוד"ז כמונה מעות... רק מה הוא רוצה?? **הוא רוצה אותך!!!** הוא רוצה את הבוקר טוב שלך כי אתה הבן זוג שלו... רק מה?? אחרי שאתה פה... אז ה' מגיש לך תכניה ומתכון מפורט איך הוא רוצה שתופיע לפניו... עם תפילה במנין ועם קדושה ועם פסוד"ז וגוף נקי... אבל בסוף בסוף הוא רוצה אותך!!! אותך במתכון הזה... הקב"ה רושם נוכחות!!! איזה נוכחות?? שלך!!! ומעתה: כעת תבין מה ההבדל ביני לבינך... כשאני מגיע לתפילת שחרית... אני מגיע עם עצמי!! עם הרמ"ח והשס"ה שלי!!!! אני מגיע עם כל החבילה שלי... אם אני בדיוק עצבני אז אני מגיע עצבני... ואם אני ממהר ורוצה כבר לגמור את התפילה אז זה מה שאני היום... בקיצור: אני מגיע איך שאני!!! (עכשיו: זה לא סתירה שאין עומדין להתפלל לא מתוך שחוק ולא מתוך טרדא', נכון, יש עניין שאני!!!!!! שאני אהיה בכבוד ראש, שאני אהיה בשוב הדעת... ואם אני לא מקפיד על זה, זה לא בסדר... אבל לכה"פ אני פה) אבל סוף כל סוף אני רצה פה אותי!!!!!! אז הנה אני!! זה מה שאני היום!! ולכן... גם אם יהיו לי כל מיני התנגשויות הלכתיות שמצד אחד צריך להתחיל שמו"ע עם הציבור, ומצד שני אין עוברין כנגד המתפללים ומצד שלישי קדושה... אל תשאל אותי מה אני בסוף אעשה... מה שבטוח: אני בשלב מסוים אסיים את התפילה... כי יש לי יום ויש לי חיים, ויש לי תכנית מה לעשות היום... אבל אתה ?? ?

בדקדוק הלכה, זה יותר מגיע לידי ביטוי באוסף של מלא מלא פרטים עבוידת ה' דחוסים וצפופים... הדוגמא המוחשית ביותר: זה ליל הסדר... זה הייליגער קדש, והייליגער רחץ, והייליגער כרפס, והייליגער מגיד, והייליגער מצה ומרור ונרצה ונוצק, וההלל... מרוב בוחסות של היליגערס אל תשכח שבסוף ה' רוצה הייליגער אחד ויחיד, הלא הוא אתה הקרטון הדחוס ש-כה אמר ה' בני בכורי ישראל!! אבל איפה הנקודה הזו מאוד מאוד בולטת ומגיע לידי ביטוי בכל שכבות הגילאים??

בתחום של הלימוד!! כתבתי בס"ד ספר שלם על לימוד התורה... וניתן לומר שהמסר שהיה לי הכי חשוב לכתוב זה שכל אחד חייב למצא את ה'הובי' שלו בלימוד!! לפתח תחומי התעניינות ותחביבים אישיים בתוך הלימוד... תלמד את מה שאתה הכי הכי אוהב... אחרי שכתבתי את היסוד הזה... אני מצידי הרגשתי שהצלתי את אמריקה... ברגע שהקורא יפנים את המסר הזה... ויתחיל ללמוד איך שהוא אוהב... זהו... הוא ירגיש טעם בלימוד... **אלא שלמרב** **הפתעתי גיליתי שלא הועלתי כלום!!**

ולמה?? כי התקשרו אלי אנשים בזה אחר זה וכולם שאלו את אותה שאלה... אתה רוצה שאני אלמד מה שאני אוהב... מאיפה לי לדעת מה אני אוהב?? אולי תגלה לי איך אני אמור לדעת מה אני אוהב ללמוד??

התחלתי לגמגם... לא הבנתי... ובאוכל... אתה יודע מה אתה אוהב לאכול? איך?? איך אתה יודע?? אכלת!! טעמת!! בדקת אם זה טעים לך... ומאז אתה יודע מה טעים יותר ומה פחות... אז אותו דבר בתורה... מה יש פה להבין... הרי הספקת ללמוד הרבה שעות בחיים... מה... אף פעם לא קבלת אינדיקציה מה יותר 'טעים' לך בלימוד??

מה מתברר??? שכשהלכת לאכול, זה היה אתה. אתה פה הפרעסער!!! זה הטעם שלך... זה הכרס שלך... זה הגישמאק שלך... לכן התרווחת וטעמת ולעסת עם כל הריכוז והרגשת!! ומאז יש לך טעם מאוד ברור באוכל... אז זהו!! שכל הנראה מתברר שכשניגשנו ללימוד... השארנו את עצמנו על הקולב!! כל היום אנחנו מתפלספים בהגדרות מהי דרך הלימוד... (כאילו התורה מתחלקת כמו מגרשי הדלקה במיוון... זה המגרש של דרך הלימוד עיון, וזה מגרש ההדלקה של בקיאות... מי אמר שיש בכלל דרך הלימוד...) ד"ר... תפסיק להתפלסף... תגיע לגמ' עם הכרס שלך ועם הטעם שלך... תפתח את תורת ה' ותיכנס לשם עם כל ההיגיון הטבעי והנורמלי שלך ותמצא את החיבור האישי שלך שם... בנקודה הזו כולנו תקועים!! קח את הדוגמא מאותו בן עליה שתקוע שעתיים בשיטבלאך... אז זהו!! שבתורה כולנו תקועים כמוהו... אנחנו ניגשים לעסק התורה כמו איזה נסח טאבו של דרך הלימוד ורצועות ידע... ההלל... תהיה פה!! שב על זה... אני מתגעגע לבעלבת שהתיישב על 'שור שנגח' והתחיל להתעצבן... אז נכון שהוא דיבר כמו בעלבת... אבל לפחות הוא פה!! לאט לאט הוא יהיה רבי עקיבא... אבל תהיה... ההמשך חייב לבא... יש עוד הרבה להאריך... בא נחליט ששבוע הבא נמשיך בנושא הזה...

החבילה... עם כל הג'ונגל שיש לי בראש... זו נוכחות אמנם רחוקה אבל מלאה... ואילו אתה מקפיד על כל פרטי דקדוקי הלכות תפילה... ותכל'ס... לא נרשמה נוכחות!!! כל הלכות תפילה נוכחו כאן חוץ ממך!! איפה אתה? מה... אין לך יום?? אין לך שום תכניות ליום הקרוב?? אתה הולך ברחוב... איך זה קורה שאתה רואה כל הזמן רק שאלות הלכתיות... איפה אתה פה בסיפור...? כאן חשוב להדגיש: אני לא מתחמק מלהודות שלא עניתי לגופו של עניין... אל תשכח שהיו לו ספקות הלכתיות מובהקות שמהם התחמקתי באלגנטיות... ולמה?? כי סוג הספקות האלו לא קשורות לתשובה הלכתית... **זה קשור לנוכחות!!**

ברגע שיש כאן נוכחות של בן אדם... אז מטבע הדברים יש נתונים גמישים איזו הלכה אמורה להידחות מפני השניה... אבל בשביל זה צריך נוכחות!! לדוגמא: יהודי חייב ללמוד תורה 24 שעות כפול שבע לא פחות!!! אין הנחות!!! נו... אז למה אפילו ר' חיים קנייבסקי לא למד ממש ממש 24 שעות? כי כנראה שהייתה שם נוכחות!! היה שם יהודי חי!! שהוא היה צריך לפעמים מיעוט שיחה, מיעוט שחוק, מיעוט תענוג... הנוכחות שלו מצאה מקום להתגדר בו!! היא אפשרה מרחב של כל מיני צרכים נוספים שנכנסו כחלק בלתי נפרד מהשיקולים... ונס!! נס שהייתה שם נוכחות של ר' חיים... כי תאר לעצמך שר' חיים היה מוחק את עצמו לגמרי... אז הרבש"ע אולי היה 'מרוויח' 24 שעות תורה נטו... אבל מי צריך את זה... זה היה סתם משטחים של תורה... ערימות של סחורה...

וכי הרבש"ע צריך משטחים של תורה?? ה' זקוק לבוחסות של שעות לימוד?? ה' רוצה תקשורת!! ה' רוצה את הכלה שלו- ר' חיים!!

ה' לא צריך את הש"ס של ר' חיים... ה' צריך את הש"ס יידן ששמו ר' חיים... אבל אם ר' חיים היה נדחק והוא היה איננו... אז מה יש לרבש"ע מכמויות של תורה?? זה כמו קרבן פסח ללא בעלים

שתבין: אנחנו אומרים: הללו עבדי ה'- ולא עבדי פרעה!! סליחה על השאלה: מה הרווחנו... הרי בין כך נשארו עבדים? אז מה ההבדל בין עבד של פרעה לעבד של ה'?? ושאלה שניה: אם נשארו עבד של ה' אז למה אני אמור כל בוקר 'שלא עשני עבד'?? מה התשובה במילה אחת??

עבד של פרעה זה אומר עבודות שירות!! פרעה לא היה צריך אותי... אני הייתי הכושי שעושה שירות וברגע שהוא מסיים תלך מכאן כי הנוכחות שלך רק מפריעה... אבל ברגע שה' קנה אותי... ה' נישק אותי ואמר לי: ההיפך!! אני דווקא לא צריך שירות... אני רוצה בעיקר אותך!! אני רוצה שתעבוד אותי בשביל לפגוש אותך... אני רוצה אותך בשירות!! אני לא רוצה שתפרוק סחורה ותלך... אדרבה... בקשתי סחורה בשביל לפגוש אותך...

כשאתה מגיע לתפילה... אתה שוכח את עצמך בבית...

כשאתה נכנס לבית הכנסת... אתה מתנהג כמו סדרן מדפים שעומד מול סחורה שצריך לסדר אותה במדפים וזה הדבר היחיד שמעניין את הבוס... אתה לא קיים!! אתה לא מעניין את אף אחד!! הבוס יודע שהסחורה הזו שצריכה להגיע למדפים... זו בדיוק התפיסה שלך... אתה מגיע לתפילה... מתחיל לסדר את המדפים... מנין במדף שלו... קדושה במדף השני... ואז הגניזה... והפח... אתה מסדר את כל הידישקייט... כל היהדות מסודרת... כל מוצר באגף שלו... חוץ ממישהו אחד שלא נכח פה... הלא הוא אתה!! כעת חשוב שתשים לב: אני אומר כאן נקודה מאוד עמוקה כי בדרך כלל את המשפטים האלו רגילים להגיד בייחס שלא מספיק מכון בתפילה או חי מצוות אנשים מלומדה... וכאן מגיע המוכיח בשער ואומר: איפה הלב שלך... איפה אתה... הקב"ה רוצה את הלב והנשמה שלך... **אז זהו שלא!! אני פה לא מדבר על זה!!** אני מדבר על נקודה שהיא כמעט הפוכה לגמרי!! הקב"ה רוצה את הנוכחות שלך!! תהיה פה!! תהיה אתה!! אחרי שתהיה פה... נתחיל לסדר את הלב ואת המחשבות... אבל כשאתה בכלל לא מכיר בנוכחות שלך... אין אפילו את מי לסדר... אתה איננו!! האם הצלחתי להסביר??

יהיה לי נס אם הצלחתי!! כי זו נקודה מאוד עדינה ודקה... שאני עדיין באמצע להבין ולהגדיר אותה... (אולי הקוראים יצליחו להסביר לי מה אני אומר)

וכמדומני שבדור שלנו זו אחת הנקודות שהכי

חמקו לנו בין האצבעות... יש הרבה עובדי ה' שלובשים ציצית וזוכרים את כל מצוות ה' 'ועשיתם אותם...' אבל הם שכחו **את עצמם** על הקולב... כלומר: קיי"ל שציצית חובת גברא!! אם יש לך ציצית על הקולב בארון... אתה לא מקיים בזה מצוה אלא רק כשאתה לובש אותה... אז זהו!! שהיום בדורנו... הציצית דווקא לא נשארה על הקולב... אבל אתה!!! אתה לפעמים נשאר על הקולב... יש כאלו שעושים כ"כ הרבה מצוות ומעשים טובים ותורה וכו'... אבל מרוב עומס של נתונים הם שכחו את הנוכחות של עצמם... הם כמו סדרני מדפים של הרבש"ע... עושים לו שירות מצוין... אבל הם מחוץ לתמונה... וזה מאוד מאוד חסר לה'!!! כי הקב"ה בראש ובראשונה רוצה אותך... שתבין- הסברתי לאותו בחור- אני הרבה פחות צדיק ממך... אני הרבה פעמים מגיע לתפילה ואני מחכה מתי לגמור את התפילה... בו בזמן שאתה כבר שעתיים הולך פה הלון חזור... ולמרבה האבסורד יתכן שאני עם התפילה המזופתת שלי כגוף בלא נשמה... עדיין הגשתי פה לה' תפילה יותר 'תפילית' ממך... ולמה?? כי כמה שהתפללתי ועל הפנים... אבל לכה"פ הייתי פה!! נרשמה נוכחות שלי... אוהו נוכחות... (מה ההוכחה הכי פשוטה שהייתה פה נוכחות שלי?? ההראיה שהייתי כ"כ לא מרוכז... הרי למה הייתי כ"כ לא מרוכז?? רק בגלל שהגעתי לכאן עם כככל

תכל'ס... סוג הבחור שעליו דיברתי זה עדיין זן פחות מצוי... יש אמנם מיעוט כזה... או יותר נכון: יש שלב כזה אצל הרבה בני עליה... זה בעיקר תקופת הבשלה מסוימת!! (אגב: אצל בחור חסידי במקביל זה פחות מתבטא

בוקר שגרתי בהקרב קיני מחוסרי כפרה... זב חזה יולדת ומצורע...

השעה שבע בבוקר בבית חיינו!!! לפני כמה דקות הסתיימה ברכת כהנים בשם המפורש... ובשניות אלו הזכרים במחנה וחביתין עולים בכבש ומקטירים ע"ג המערכה... ובעוד שלוש וחצי דקות בערך יעלה הכהן שזכה בניסוח היין ויפנה לשמאלו ויערה לשתי... ואז ישמע לפתע צליל חד שזה אומר שהקיש הממונה על השיר בצלצל ואחרי שניה לפתע יתחילו הלויים לדבר בשיר של יום... כן... תמיד של שחר בבוקר שגרתי...

בשעה הזו מגיעים ה'הזמנות' הראשונות לפני ראש המשמר וראש בית אב... ומתחילים אט אט לקבל הערכת מצב מה הולך להיות פחות או יותר הלו"ז ביום הזה... כי תשמע... עקרונות הלו"ז בביהמ"ק הוא קצת בלתי צפוי... כי... כי לך תדע כמה אנשים פתאום יופיעו כאן ויקריבו... זה דברים שלא תמיד אפשר לצפות אותם מראש... אבל בדרך כלל הזרזים שמגיעים להקריב, הם כבר מגיעים לתמיד של שחר ועד שבע בבוקר כבר מתקבלת הערכת מצב ראשונית איך לחלק את העבודה ואיפה צריך תגבורת...

אז לעת עתה... נכון לשעה הזו הרישומות אוחדות ב-429 קיני יולדות!! מספר סביר וקלאסי... 238 מתוכם זה יולדת עשירה שזה אומר חטאת העוף אחת ואילו העולה זה כבש... ו-191 מתוכם זה יולדת עניה שזה אומר שמדובר בשני תורים או שני בני יונה שזה אומר בסה"כ 382 זוגות!!! ועוד 238 פרדות בודדות... עד כאן קרבן יולדת... ומיד בדקות הקרובות יופיעו כאן כהני בית האב שמיומנים במליקת העוף שהיא אחת מהעבודות קשות שבמקדש ומיד יתחילו במליקות... (אמנם יש סדר קדימה לקרבות בהמה, אבל כשמדובר בחטאת,

יש קדימה אפילו כשה עוף, חטאת העוף קודמת לעולת בהמה, חוץ מזה משתדלים לא להשהות קיני יולדת כדי לא לצער אותה) כמובן שקודם יגמרו עם היולדות העשירות... יתנו להם להיכנס כדי לסמוך על העולת בהמה ורק אחרי שהם יגמרו אז יתחילו עם היולדות העניות... לא!! שלא תבין... זה לא שאנחנו נותנים דין קדימה לעשירים... לא זה השיקול... השיקול הוא שברגע שמדובר בקרבן יולדת עניה... זה אתגר די מלחיץ שצריך משטח נקי עם כמה שפחות תנועה ערה בשטח... כי תבין: בעוד כמה דקות יגישו לכאן 191 זוגות של גוזלות...

כלומר: זה 191 חברות 'מסודרות' של גוזלות... שמה זה אומר? זה אומר שכל שתי גוזלות זה מעגל סגור שאחד חטאת ואחד עולה... נו... מי יהיה חטאת ומי עולה? זה כבר לא משנה... הכהן יבחר אחת וימלוך אותה למטה כדין חטאת ולא יבדיל (דהיינו לא מפריד את הראש מהגוף, כך זה בחטאת העוף) וברגע שהוא עשה אחת חטאת, אוטומטית בבירית מחדל השניה הנפכה לעולה... עד כאן הכל רגוע... אבל!!! תאר לעצמך שמתוך 191 זוגות של 'מעגלים סגורים' של קיני יולדת פתאום פורח לו גוזל אחד סורר...

ו... ובא 'לבקר' את הזוג השני... ואז פתאום יש לך שלוש גוזלות במקום שניים... ואז לפתע משהו קופץ מתוך השלושה גוזלים ומחליט ללכת 'לדבר בלימוד' עם החברותא השלישי... ו... ואל תשאל... נהיה לך פה סמבטוחה שלימה!!!

כי אתה לא יודע מי קפץ... האם החטאת או העולה... סו"ס הם תאומים... וברגע שהוא הגיע לבקר את הזוג ויש לנו פה שלוש גוזלות... אתה לא יכול לדעת אם יש לך פה שתי חטאות ועולה אחת או שתי עולות וחטאת אחת... בקיצור: תוך שניות יכול להיות לך סנטוכה שלימה!!! בלגן שלם... ובמקום להקריב עולת יולדת ולשחרר את היולדות במזל טוב לחיים טובים ולשלום ולבשר להם שהקריבו כפרתם וכעת הם ראויים לאכול בקדשים... במקום זה נכנסו פה לכדור שלג של תערובות ש... ש... שמה אתה חושב? מי ישלם את

זה? היולדת המסכנה!!! שאל תשכח שהיא גם עניה... (סו"ס המסמא והמדמס והמנסך פסור מדין אדם... כהן שנכשל ביצירת תערובת דינו כמדמס והוא פסור...) לכן כשמדובר בהקרבה של קיני חובה - כלומר: בזוגות של גוזלות שאחד צריך להיות חטאת ואחד עולה... כאן יש רף רגישות מאוד גבוה... מתוך זהירות מירבית שלא יהיו פה הסלמות!! אל תשכח... יש לך פה עסק עם ציפורים... זה עניין של שניות עד שנעשה פה אנדרלמוסיה...

סיימנו בסייעתא דשמיא עם ה-429 קיני יולדות... ב"ה לא נרשמו שום חריגות!!! כעת עולת העוף מוקטרת ע"ג המערכה (למעט מוראה ונוצתה שהושלכה במקום הדשן) ואילו בשר חטאת העוף נלקח לאגף אכילת הקדשים... בהמשך היום לאחר תמיד של בין הערביים תתחיל החלוקה של אכילת חטאת העוף... (אל תשכח שאם קרתה פשלה הכי קטנה של התערבות של עולת העוף בחטאת העוף גם לאחר ההקרבה, אמנם היולדת יצאה ידי חובה אבל אנחנו לא יכולים לאכול כי כל גזל הוא בספק שמא הוא עולת העוף שהיא כליל לגבוה) כמובן שעל הרגישות הזו מופקדים הלויים שהם מיומנים בהשגחה קפדנית ביותר ושליטה במצב ואילו הכהנים מתמקדים בעבודה המעשית...

אחרי שסיימנו עם קיני היולדות... יש פה היום עוד 113 קיני זבים וזבות... גם אותם צריך להקריב אחד חטאת ואחד עולה... גם זה ברוך ה' עבר בשלום בלי חריגות...

לבנתיים שוב התעדכנה הרישמה... אוהו... היום מגיעים כאן שמונה מצורעים למתן בהונות!! אוהו... שמונה מצורעים זה מספר לא מבוטל... מצורע זה מאורע יחסית יותר נדיר... ישנם ימים שאין בכלל מצורעים ביום השמיני... ואגב: בשביל הכהנים זו הזדמנות!! כי אל תשכח שלכהנים יש זכות בכ"ז מתנות כהונה... ואחד מתוך ה-כ"ז מתנות זה לוג שמן של מצורע!!! וכמובן שלכל אחד ממתנות כהונה יש את היחידים שלו ואת התיקונים והשפע המיוחד שזה משפיע... ותחשוב שיש כהנים שאף פעם לא זכו בלוג שמן של מצורע!!! תמיד במשמרת שלהם לא היה אף מצורע!! הם לא פספסו לא את מותר העומר ולא את מותר שתי הלחם... הם דחקו

ודחפו כדי לזכות תמיד בלחם הפנים... ולא תאמין: למרבה האבסורד יש פה כמה כהנים שזכו כבר בגזל הגר שזו עצמו יחסית די נדיר... (צריך שיבא משהו שגזל גר והוא נזכר להחזיר את הגזילה רק אחרי שהגר מת והוא בחר להחזיר את הגזל בדיוק בשבוע של המשמרה שלך... צריך פה הרבה מזל... ושוב: הכסף זה הדבר הכי זול פה... המ'מתנות כהונה' כאן... זה הפואנטה) אז תחשוב שהיו כאלו שכבר היה להם גזל הגר... אבל מצורע אף פעם לא הזדמן להם בבית אב... והנה היום יש לא פחות ולא יותר שמונה מצורעים...

המעמד של מתן בהונות של מצורע זה מעמד מרגש וסוחט דמעות!!! אם כי העושים הללוים מאוד שומרים בקפדנות על הסדר הטוב... כי תבין: המצורע ביום השמיני הוא עדיין טמא... כל עוד לא היו עליו הוא עדיין מחוסר כפרה... וממילא יש פה קונפליקט!! מצד אחד הוא צריך להיכנס כאן בשביל שיוזג עליו מדם האשם על תנון אזורו וכו'... אבל מצד שני הוא לא יכול להיכנס לגמרי... ולכן זה מאוד רגיש... מעמידים אותו בשער נקנור!! הוא צריך לעמוד דום על בלטה מסוימת!! ששם בדיוק זה המפתח של הכניסה לעזרה!! אם הוא מתקדם פסיעה אחת נוספת... הוא מתחייב כרת כי מחוסר כיפורים חשיב טמא שאסור ביאת מקדש, ואז ברגע ששוחטים את האשם הכהן לוקח מהדם בכפו... ואז המצורע מטה את ראשו פנימה... מכניס בוהן יד ימנית פנימה ובוהן רגל פנימה... תחשוב שכל תנועה לא זהירה כאן עלולה להסתיים בחיוב קרבן עולה ויורד של ביאת מקדש... חוץ מזה!!! אל תשכח שהוא עדיין טמא...

הוא עלול לטמאות כאן בדברים... ולכן גדול המעמד ומרגש מאוד אבל ישנה תכונה גדולה בקרב הלויים השוערים... הם מחפים עליו בטבעת אנושית ולא מאפשרים להפתעות בלתי צפויות לשבש ברגע האחרון את השמחה הגדולה לראות יהודי שהיה מורחק מג' מחנות שסו"ס לפני שבוע הוא חזר למחנה ישראל... אתמול הוא גילח וטבל ויכל כבר להיכנס למחנה לוייה... ובעוד עשר דקות כן יתן ה' ונוכל לומר בהקלה ובשמחה שהנה... ברוך הבא בשם ה' ברכונם בשם ה'... אתה יכול להיכנס בעזרה!!! בטהרה ובקדושה אשרי העם שככה לו...

סיום מסכת מכות... ומיד נישנים לחג

(מסכת) שבועות.

כל כך מהר ושוב סיום!! סיום מסכת מכות... כ"כ הרבה זמן לא יצא לנו ללמוד מסכת קצרה... תחשוב: הפעם האחרונה שלמדנו מסכת קצרה זה היה מסכת חגיגה, או אולי סוטה... אבל חוץ מזה כל המסכתות היו משמעותיות... נעות בין 90 ל-120 דפים... תכל'ס: כעת מתחילים מסכת שבועות!!! כבר הזכרתי לפני חודש שמסכת שבועות היא מסכת מלאה וגדושה בהמון המון גופי תורה... אני לא מכיר מסכת שיש בה ריכוז של כ"כ הרבה גופי תורה מגוונים בכ"כ קצת דפים!!! ניתן לומר שהמסכת היחידה ש-די מוכירה אותה בהיקף... תנחש איזו מסכת?? מכות!!! כן... שבועות זה בדיוק אותו רעיון כמו מכות... כמו שמכות זו מסכת כולא 23 דפים... שמתקנז בה כל דיני עדים וזוממין, רוצח נפש בשגגה, מגוון נרחב של חיובי מלקות... כך בדיוק מסכת שבועות...

אבל היות ואין מקום ביריעה... לעת עתה אני אתן רק רק טיפ קטן: כידוע: לחג השבועות אין מסכת רשמית!! (לפסח יש פסחים, לסוכות יש סוכה, לפורים יש מגילה) רק מה?? היות ובעצרת כ"ע מודו דבעינן לכבד, אז ביצה נחשבת המסכת של שבועות... כמו כן: יש כמה דפים במנחות בדיני כבשי עצרת ושתי הלחם וזהו!! **אז אני רוצה לומר לך:** שמבחינתי הפרק הראשון של מסכת שבועות, הוא אצלי חלק מתיקון ליל שבועות... (יותר מדויק תיקון י"ב שבועות) ולמה?? כי למי שיודע, אמנם שעיר חטאת אחד יש בכל ר"ח ובכל רגל... שהוא בא על תקן 'שואב שוטף' על טומאת מקדש וקדשיו שאין להם ידיעה... בשביל זה יש ניקיון פעם בחודש ועוד ניקיון קצת יותר 'סודי' בימי הרגל בהם... אבל בחג השבועות יש משהו יוצא דופן!!! התורה מצווה להקריב שני שעירי חטאת בזה

אחר זה בפער של שעה קלה ביניהם... כלומר: במילים אחרות: שעה קלה לאחר שהשואב שוטף עשה ניקיון!! והוא שוב חוזר ומנקה... מה קרה?? רק לפני שעה 'עבר' פה שעיר שעשה שטיפה וניקה את המקדש... אז למה צריך שוב?? **אלא בחג השבועות יש גילוי עצום ונפלאה** שהקב"ה קורץ לנו: תדעו לכם שעקרונותיה... היותם אמורים להקריב שעיר חטאת כל שעה עולה!! כן... אתה מוזמן ללכת למשרדים חשופים... או למקומות אלגנטיים שמשקיעים במקובלות ולראות צוות ניקיון שכל שעה עולה מעביר שטיפה כיאה וכיאות למשרד שכזה... ק"ו שכך היה אמור להיות בבית חיינו... רק למה בסוף לא צריך??

כי היא היא!!! חיסך הכתוב!! היות וקבלתם את התורה!!! מכאן ואילך על כל פשעים תכסה אהבה... ובסידור... השוכן איתם בתוך טומאות... אנחנו משפחה גרעינית עם הקב"ה... ויש ארץ אפיים... גם אם יש לכלוכים פה ושם... זה מתקבל... אפשר לחכות עם זה...

ודווקא יום עצרת נבחר להיות היום שבו אנחנו מקריבים שני שעירים לבטא על דרך השלילה מה היה אמור להיות אי לאו האי יומא!!! זו הסיבה שדווקא בשעיר של עצרת לא כתוב 'חטאת' ודורשים חז"ל: כיון שקבלתם על עצמכם עול תורה מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיכם... גם המעירות הנקודתיות מקבלות מימד אחר של ביקורת בונה תוך כדי פעילות שוטפת... וממילא!!! עיקר הסוגיה של שעירי חטאת היא הפינה החמה של חג עצרת... ולכן לכה"פ הדפים המסוככים והפחות מוכרים סביב שעירי חטאת... אנא... תלמד טוב... זו הגמ' המומלצת ללמוד מיד לאחר קדושת כתר בבוקרו של חג עצרת... תוך כדי הבלניע'ס החלביים... הנה לך טיפ ראשוני לבנתיים עבור הדפים הראשונים של מסכת שבועות... האמת היא שזה בעיקר דף ב', ומשם קפיצה לדף ז' ואילך (כי דף ג' ד' ה' ו' זה סוגריים בפ"ע) נפגש עוד א"ה...

לפעמים הרב צריך לדעת גם להיות שרברב...

ימי ספירת העומר שמורים בזכויות יוצרים לרבי עקיבא!!! בימים אלו אנחנו מתייחדים עם האבלות על תלמידיו ר"ע... ובעיקר עם הנכס שכן נשאר לנו לנצח נצחים... הלא הוא רבי עקיבא מוסר התורה!!!

כבר נכתב כאן בעלון חמש פעמים אם לא יותר שבסידור מדפים של י"ב שבטים... יש את שבת הלוי ויש את שבת יששכר (הבולון) ולכאורה גם לוי וגם יששכר, שניהם יושבים על אותה משבצת! שניהם מייצגים את התורה!

כולנו יודעים שבשבת יששכר התייחד בתורה ומאידך שבת הלוי עוד יותר ממנו... על שבת הלוי נאמר: יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל... כל פעם שמוזכר בית דין בתורה זה 'ובאת אל הכהנים הלויים ואת השופט', אז מה בכל זאת ההבדל בין לוי לבין- יששכר ובולון?

התשובה היא: שלוי זה עמוד התורה בעצמו... לוי זה האברך כולל המיתולוגי! אותו אדם השלם שעליו הרמב"ם מתבטא 'ולא שבת הלוי בלבד... אלא כל אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים... ויהיה ה' חלקו ונחלתו... לעומת זאת יששכר...?!! יששכר זה לא התורה בעצמה אלא זה המרביץ תורה... המלמד תורה... ולכן יששכר נקרא 'מלכה של תורה'! הוא איש הקשר בין לוי לכלל ישראל... יששכר מצד עצמו פחות חשוב מלוי... אדרבה... הוא נחשב לתלמיד של לוי... לוי הוא הגוף! ויששכר ובולון הם שני הרגלים שמתניעות את הגוף קדימה... יששכר הוא זה שמביא את בשרות התורה של לוי ומגיש אותה ל-24.000 תלמידים... לוי הוא מסוגל להעמיד 24.000 תלמידים... אין לו זמן לזה... כי הוא צריך ללמוד... אבל יששכר?!! זו השליחות שלו... הוא בנוי מצד הטבע שלו להיות מרביץ תורה... הוא מסוגל לחיות על גלגלים ולהיות חמור גרם שישן בעמידה ומתרוצץ הלוך חזור מגבת ועד אנטיפרס לזכות את הרבים ולהרביץ תורה ולרבוץ בין המשפטיים (אגב: גבת זה נבחלת יששכר) **וזה היה רבי עקיבא!!!** וחשוב מאוד לדעת את זה... צריך לדעת שיש כאלו שבנויים להיות מרביצי תורה כיששכר ויש כאלו שבנויים להיות איש תם יושב אוהלים כליו... וחשוב שכל אחד יכיר את מקומו! אני לדוגמא מחובר לר"ע בנשמה שלי... כל פעם שסיפרו לי על גדול בישראל שקדן שלמד ולמד ולמד ולא יצא מד' אמותיו הרגשתי תעוקה... כי אני לא בנוי לזה... ומאידך אח שלי, בדיוק ההיפך... כל פעם שהוא שמע על גדול בישראל ששם חבלים של ברזל במתניו וחזר בכל גבול ישראל לזכות את הרבים... אח שלי היה חוסף מזה חום... אוה... חייבים? תנו לי ללמוד בשקט... ואז תמיד הרגעתי את אח שלי בעיניים נוצצות: הכל בסדר... אתה תשב ותלמד... ותהיה ר' חנינא שאם תשתכח תורה מישראל תהדרנא בפלופך ואני אתפוס אומנותו של ר' חיא ששונה לתלמידים בשוק... כי אני לא בנוי לשבת במקום אחד... ואילו אני כן בנוי לזיכוי הרבים ולהפוך את העולם, אנא: קחו את זה לתשומת לבכם!!! אם אתה בחור/אברך שחשקה נפשך רק לעסוק בתורה אל תקח ללב את כל הסיפורים על חובת השעה להרביץ תורה כי אתה לא בנוי לזה... (אתה כן חייב ב'תורה של חסד' בתוכני בית המדרש, ויתכן שבגיל 88, יום אחד הקב"ה יסמן אותך וכלל ישראל יהיו אותך כמעתיק השמועה... ע"פ כך זה אצל רוב גדולי עולם בדורנו שבמקם שנים הגו בתורה בצניעות ובשקט ורק מזה צמחו לאן שצמחו) ואילו אני וחברים שלי נעסוק בהרבצת תורה...

ידידי היקר: לא יעזור לך כלום... אם משורש נשמתיך אתה בנוי להרבצת תורה... יהיו לך קפיצים!! אתה לא תצליח לשבת על המקום!! ולכן אין צורך לאכול את הלב... אל תרגיש לא נוח שיש לך משיכה לצאת ולהרביץ תורה... אתה לא אשם שבמקרה גדלת במשפחה או בקהילה שהדמות של הגדול בתורה שלהם היה משבט לוי שלא ימשי מתוך (אוהל) אם אתה יששכר, תהיה יששכר גאה! תכיר את מקומך!! כמובן שזה כרוך בלהודות בפה מלא שאתה בדרג אחד פחות מלוי!!! לא קרה כלום... אני מודה בפה מלא שאני לא במדרגה של אח שלי שיושב ולומד כל היום... ואגב: אל דאגה... החיים לא נעצרים כאן... סו"ס אנחנו ממשיכים לעשות שטייגן... כמו שלוי... יתכן שיום אחד יאלץ להיות יששכר... כך גם יששכר יום אחד יכול לטפס ולהשתדרג להיות גם לוי (והדוגמא הכי פשוטה: כמה שר"ע מייצג את יששכר בהרבצת תורה, הוא לא נשאר שם... אל תשכח שליידע ליידיע יום אחד ר"ע עמד מול מפעל חיים של הרבצת תורה שקדם מול עיניו והוא נשאר רבי עקיבא... אתה מבין שזה לא השאיר אותו באותה מדרגה הוא משם עלה והתעלה ונהיה מוסר התורה שבעל פה!!! נשיא שבת הלוי!!!)

עכ"פ אחד המאפיינים הבולטים ביותר של יששכר בכלל ורבי עקיבא בפרט זה לשמש כממיר ולהנגיש ולתרגם את התורה של לוי למטה מעשרה טפחים... זה פירוש המילה מרביץ (תורה)!!! מלשון: בנאות דשא ירביצני... הרועה מושיב ומרביץ את הצאן על הדשא... יששכר הוא כמו רועה צאן... הולך ברוחו של כל אחד... וצריך לדעת מה להגיד ומתי ואין ואיפה עדיף לשתוק... אבל לוי לא בנוי לזה!!! אצל לוי 'תורת אמת הייתה בפינו'! לוי מניח את האמת כמות שהיא על השלחן בלא כפפות ללא כחל וללא שרק... לוי הוא האמת מידה הברורה... אנחנו צריכים משהו שיזכיר לנו מה האמת כמות שהיא בלי עטיפות... אבל מה לעשות שבשביל להעמיד תלמידים צריך 'ואני אתנהלה לאיטי לרגל הילדים' כמו שיחזקאל מתנבא על הרועה האידיאלי 'את האובדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבוש ואת החולה אחזק ואת השמנה וחזקה אשמיד', נקודת ההבדל בין לוי ליששכר ש-לוי מחובר לתורה עצמה!! ואילו יששכר מוריד את התורה למטה... (ובולון מוריד סופית עד למטה...)

ואחת הנחמות היותר גדולות שלא זיזק לנו לדעת אותם!!! זה שאתה מבין לבד שאם רבי עקיבא היה עם הארץ עד גיל ארבעים... זה... זה לא סתם מחדל... הסיבה שהוא היה מוכרח להיות עם הארץ בעבר... זה בגלל שימים יגידו וידרש מרבי עקיבא לקחת את התורה הכי עמוקה ולהצליח לתרגם ולהאחז אתה על אחרון עמי הארץ המגושמים... ובשביל להצליח לרדת לראש של עם הארץ... אתה חייב שייכות עצמית עם המושג הזה... ובשביל זה רבי עקיבא היה צריך להיות עם הארץ בעצמו ובשביל שבוים מן הימים הוא יוכל לרדת למקום הזה ולהוציא יקר מזולל **וזה אחת הנחמות הגדולות ביותר שאמורות ללוות אותנו...**

כל מי שהשליחות שלו בעולם זו הרבצת תורה!! עלול להיות לו את השעות המביכות שלו שהוא מוצא את עצמו במצבים ש... שהיו... זה לא מתאים לי... למה זה קורה לי... זה מטריף את הדעת!!! מה הסיפור שלי? מי אני... מצד אחד אני כזה בן עליה מרומם... מצד שני פתאום

הגורילה יוצאת ממני... אבל הההל... לפני שאתה דופק את הראש בקיר... תחשוב רגע: כמה יהודים זוכים לקבל ממך הבנה והדרכה והכלה ודרך סלולה כיצד לשוב לה'... והרי אתה יכול לספק להם רק בגלל שיש לך שייכות אמיתית (לא תיאורטית) עם המקום הזה... אז מה אתה רוצה?? על זה נאמר: 'הרב כבסני מעונו... אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו'! אנחנו כמובן לא מזמנים את זה וזה גם לא מצדיק שום נפילה רוחנית... (זה נכון רק אחרי שאנחנו מצידנו משתדלים לעמוד בניסיונות עד הקצה ואנחנו מחויבים לאפס סובלנות מול שלום עליך נפשי ולא להשלים עם שום נפילה רוחנית קבועה...) אבל לאחר מעשה!!! אחרי ארבעים שנות ע"ה... כשאתה אוכל את הלב **על מה שהיה...** ההלון... אל תמהר לאכול את הלב... יש נהגי מונית שרק ר"ע הצליח להפוך אותם לתנאים קדושים... כך גם אתה הרגעים האלו שאתה מוצא את עצמך בהכרת שפלותך... לא נעים לומר: אבל יש **רב** ויש **שרברב**...

סליחה על ההשוואה אבל: **מה ההבדל בין רב ל-שרברב??**

רב זה הבן עליה הקדוש שלא יודע צורת מטבע... האברך והבחור הזך והטהור ש'יורו משפטך ליעקב', תורת אמת היית בפינו! התורה כמות שהיא... אבל בשביל להרביץ תורה... לא תמיד מספיק להיות רב... צריך להיות לפעמים **שרברב**... וצריך לבלוע את רגעי השרברבות האלו... ר"ע נאלץ להיות שרברב 40 שנה... ואתה ואני... יש לנו פה ושם רגעים כאלו...

הנה לך נקודה אחת של פרקטיקה שנדרשת ממי שתפקידו להיות מרביץ תורה... אבל יש משהו עוד יותר פרקטי... וזו הפרקטיקה כמות שהיא...

לדוגמא: ואהבת לרעך כמוך זה פסוק בתורה!! זה גם שיר יפה! אפשר גם למסור על זה שמועט שלם... לוי יכול לצטט לך עשרות מאמרים מכל הש"ס במעלת מצוות שבין אדם לחבירו... אבל בסוף בסוף... איפה זה תקוע? בפרקטיקה!! מה שנקרא '**הכרת המציאות!!!**' כמו שאפיינת מצות צריכה 'גומרים' מקצועיים... כך גם הכנסת אורחים וביקור חולים והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו... גם זה צריך 'גומרים' מקצועיים... בסוף בסוף כל גופי תורה זקוקים לביצוע פרקטי מעוגן מול הכרת המציאות... ככה זה בכל דבר בעבודת ה'... וזו המשבצת של יששכר ובולון... וכאן יש ענף מאוד מאוד נרחב של שטייגן בעבודת ה'... שחבל שיש כאלו שלא מודעים לקיומו... (ובשביל זה אני חוזר על זה ללא הרף... ויש לזה אינספור ויראציות... חלקם הגדול מחוץ לטווח שלי ויותר קרוב לטווח שלך...)

קח דוגמא: מה ההבדל בין דין בבי"ד של שלושה לבין דין שיושב בסנהדרין או בבי"ד הגדול? ההבדל הוא: שחכם שנמצא בסנהדרין, לא מספיק שהוא יהיה ת"ח מופלג וצדיק וישר ואיש אמת ושונאי בצע... יש בשביל סנהדרין צריך עוד כמה דברים שהם דווקא פחות מהותיים אבל הכרחיים... לוי ניוש מה? תנשיב רמב"ם בזה"ל: "אין מעמידין בסנהדרין בין בגדולה בין בקטנה אלא אנשים חכמים... בעלי דיעה מרובה, יודעים קצת משאר חכמות כגון רפואות וחשבון ותקופות ומזלות ודאיטגניות ודרכי המעוננים והקוסמים והמכשפים והבלי ע"ז וכיצא באלו כדי שיהיו יודעים לדון אותם, ושידעו רוב הלשונות כדי שלא תהא סנהדרין שומעת מפי המתורגמן!!" אתה שומע? הדין בבי"ד של ג' הוא ת"ח גדול מאוד! אבל מה לעשות שהוא לא יודע סינית... וגם לא צרפתית... וברגע שהוא לא יודע את זה אנחנו בבעיה!!! כי בית דין לא יכול לשמוע מפי המתורגמן... אז אין לנו ברירה... כחלק בלתי נפרד מהמכלול של מסירת התורה והעמדת דין אמת לאמיתו אנחנו זקוקים לדין שיועד צרפתי ופורטוגזי... כמו כן צריך דין שמבין לא פחות ויותר בכשפים... רבי אליעזר הגדול ביום פטירתו הראה לרבי עקיבא מעשה כשפים... הוא אמר מילה וכל השרה התמלאה קישואים... (ורבי אליעזר לא היה חשוד לדבר דברים בטילים... ובדואי לא ביום פטירתו... בפרט שביום הזה הוא דרש רזי דרזין בסתרי תורה ובשיר השירים עד שר"ע לא יכל לסבול את הקדושה והוא נס החוצה... וזה לא סתירה שביום הקדוש הזה הוא לימד את ר"ע מעשה כשפים) כי אין ברירה... יש דין 'מכשפה לא תחיה' ובשביל זה הנהגת התורה זקוקה גם ל'מאגר מידע' בכשפים... **כלפי מה הדברים אמורים??**

בתוך ציבור גדול יש מכלול גדול של כישורים... ואנחנו זקוקים למכלול הזה!!! הנהגת התורה זקוקה למאגר מוחות המגוון הזה... כמעט לכל מידע של 'הכרת המציאות' ישנם השלכות מעשיות בהלכה... ויש המון יהודים שמסתובבים בינינו שיש להם את 'מאגר המידע' או מכלול של כישורים שונים... והם לא מעלים על דעתם שהמידע הזה שווה תורה!!!

יש אחד שיש לו חוש טכני... ועם החוש הזה יש לו כ"כ הרבה מה להוסיף לנו בעבודת ה'... (אני חושב שהבעיה המרכזית של בעלי החוש הטכני, שמרוב שהחוש הזה חזק אצלם, הם בטוחים שלכולם יש חוש טכני... אז זהו!! שכשנציג מגיע לביצוע טכני אני מרגיש כמו יהודי שנפל במדינה עוינת בלי ווייז) יש אחד שהוא איש עולם הגדול... יש לו היכרות עם סגנונות שונים של אנשים, אין לך מושג כמה זה נצרך בשביל מכלול ותונים... (יש יהודים שבשביל להתחיל להחזיר בהם יידישקייט... אתה חייב מינימום של תקשורת איתם) ואם נדבר על תחום הנפש... כיום ההבנה בנפש האדם מתברר כדבר שרוב גופי תורה תלויים בו... אין לך מושג כמה נוער נושר חמק לנו בין האצבעות בו בזמן שאין לזה שום רקע רוחני, אלא הכל התחיל מבעיות רגשיות שלא טופלו בזמן... ממילא מי שיש לו משיכה להבנה בנפש האדם זו שליחות של הרבצת תורה לכל דבר ועניין!!! תעקוב אחרי רבי מאיר כמה בעיות שלום בית הוא פתר עם פרקטיקה של תקשורת בין אישית... משהו קולט שהיעוץ הזה הוא גופי תורה?? האם זה שיש לו 'צר הרע' להתעסק בתחום של השכנת שלום... האם הוא העלה על דעתו שהשכנת שלום בבית יהודי זו תורה? הרי אם מעשה כשפים זו תורה כי אנחנו צריכים לדון דיני מכשפים ומעוננים... אז לתת מענה תורני בחוסר תגובה בין אישית שיש לזה השלכות ישירות לככלל התסבוכות הלכתיות של מסכת כתובות... זה לא תורה? ושבו: מי שזכה להיות שבת הלוי! שידע שהוא עושה את הדבר הכי נכון... אבל הזבולון והיששכר של דורנו... אם כבר יש לך משיכה לשם ואתה כבר מפרש את זה כאיזה 'הובי' מוזר שמוציא אותך מהלימוד... למה... למה לראות את זה כיציאה מהלימוד... מתי יבינו בק"ש שאי אפשר לצפות ממלמד שיהיה אברך!!!! כי מה לעשות שהוא לא אברך... מה שכן אפשר... אפשר לצפות מאברך שיהיה מלמד!! אם אתה רוצה להיות מלמד... אל תוריד את הכובע של אברך ותלך להיות מלמד... לא!! אדרבה... אנחנו צריכים אברכים שיהיו מלמד... תבא עם המגבעת של האברך!!! אנחנו צריכים יששכר שיתן... אנחנו צריכים רבי מאיר שיעסוק בשלום בית... אנחנו צריכים ר' חיא שיעסוק בקירוב... ודו"ק.